

Kapitola osmá

POSLEDNÍ SOUD

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 165 – 182, 8. kapitola.

*Dne 15. února 1988 v 5:30 ráno bylo ke mně znovu slovo **Pána Ježíše Krista** řkoucí:*

„Dalším důležitým **duchovním pojmem**, který je značně nepochopen, nesprávně se interpretuje a zkresluje, je **pojem posledního soudu**. Je mnoho různých variací ve výkladu tohoto pojmu a rozličných mínění o tom, jak se jeho proces odehraje. Všechny výklady procesu posledního soudu jsou obvykle odvozeny z jeho **literního** vyličení v Bibli Svaté. A ačkoliv téma posledního soudu může být vystopováno na stránkách celé Bible, zvláště v knize proroka Daniela, nejběžnější výklady se odvozují z toho, co o tom řekl **Ježíš Kristus** u Matouše v kapitole 24 (celá kapitola) a v kapitole 25 ve verších 31 až 46 a v celé knize Apokalypsy, zvláště však v kapitole 20, verše 11 až 15; a také to, co řekl Pavel v první epištole k Tesalonickým, kapitola 4, verše 13-18, a co o tom pověděl také Petr ve své druhé epištole v kapitole 3 verších 1-10. Většina křesťanů se domnívá, že **doslovné** vyličení tohoto procesu, jak je obsaženo ve výše zmíněných biblických textech, plně odráží skutečnost, jak poslední soud bude proveden. **Výjimkou z tohoto pravidla je výklad pojetí o posledním soudu Swedenborgův a jeho následovníků na vaší planetě.** Ve Swedenborgově pojetí k poslednímu soudu nedochází na vaší planetě, nýbrž ve **zprostředkujícím světě** neboli, jak to on nazýval, ve **světě duchů**. On též měl za to, že poslední soud byl zcela ukončen za jeho časů a že byl přímým svědkem jeho průběhu.

Naproti tomu, většina křesťanů i jiných stále ještě trpělivě čeká na **doslovné** objevení se **Pána Ježíše Krista** na oblacích spolu s anděly se svými trumpetami na vaší planetě, aby došlo k jejich velkému zadostiučinění a aby se dokázala, že oni měli pravdu a všichni ostatní (co nevěřili v **křesťanský literní význam**) se mýlili. Utěšují se slovy apoštola Petra, jež jsou zaznamenána ve výše řečené druhé epištole v kapitole 3 verších 3-4, že „ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod ? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.““

Jiný aspekt interpretace posledního soudu byl zjeven v kapitole 3, Principy duchovní metafyziky, v knize prostředníka tohoto přenosu „Čtvero pojmání duchovní struktury stvoření“. V tom pojmání je poslední soud správně považován za **CYKlický PROCES, jenž má platnost pro stav a postavení jedince, jedné společnosti, jednoho národa, jednoho lidstva či čehokoliv tohoto druhu, jedné planety, jedné sluneční soustavy, jednoho vesmíru, jedné dimenze, veškerého Stvoření a celého časového cyklu.** V té knížečce se správně usuzuje, že **jakmile užitečnost jakéhokoliv stavu nebo okolností splní svůj účel a je zcela vyčerpána** - ať se to týká života jednotlivce či života v celém časovém cyklu, **nastává jeho poslední soud, kdy všechny aspekty životního projevu jsou pečlivě zváženy a posouzeny, načež dochází k tomu, že do jsoucna a bytí vstupují pro všechny účastníky nové okolnosti a nový stav.** Tenkrát se předpokládalo, že tento proces se bude odehrávat na věky věčné.

To, co se Bible Svata ve svém doslovném smyslu snaží naznačovat s ohledem na toto téma, je, že každý je souzen podle kvality a obsahu svého duchovního stavu a jak kdo projevoval a užíval všechny své schopnosti, dary a talenty a jaké záměrné a motivační faktory byly pohonnou silou v jednotlivcově chování, postojích a vztazích. V tomto nejzazším smyslu - v duchu tohoto posledního pojmání tohoto procesu - není poslední soud nic jiného než ohodnocení toho faktu, který určuje, do jaké míry nějaký jedinec či veškerý časový cyklus projevil, zpřítomnil a uskutečnil ten aspekt duchovnosti a Boží přítomnosti v něm, jimiž byl nadělen **Nejvyšším**.

Jde zde o to uvědomit si, že **každá sentientní entita nosí v sobě zcela jedinečný, úplně unikátní a neopakovatelný aspekt Pána Ježíše Krista (dříve Nejvyššího)**. Kvalita, obsah a kvantita toho aspektu se nekonečně různí od jedince k jedinci. Každý nositel takového aspektu či elementu, jímž žije a funguje, je plně zodpovědný za jeho správné využití, zpřítomnění, uskutečnění a projevení. Protože je **tento aspekt VYPŮJČEN**, je to něco, co patří někomu jinému, ten, komu byla poskytnuta tato půjčka či tento dar, **plně ji musí VYÚČTOVAT**. Že tomu tak je, lze vidět z podobenství o talentech, proneseném **Ježíšem Kristem** a zaznamenaném ve většině evangelií. Podívejte se na příklad do Matouše 25:14-30. Návrat pána či majitele peněžních darů znamená poslední soud, který určí, jak tyto dary byly využity či užity, nebo zneužity či nevyužity, nebo úplně zanedbány a ponechány neužity, jak to bylo v případě líného služebníka, jenž pánův talent zahrabal do země. Z tohoto podobenství je zřejmé, jak **doslovný** výklad biblických výrazů je **zavádějící** v tom, že **neodráží** pravou **duchovní skutečnost** této ani jiné **duchovní otázky**.

Ve Swedenborgově interpretaci pojetí posledního soudu omyl nebyl v tom, že Swedenborg fakticky byl svědkem posledního soudu, nýbrž v **závěru**, který vyvodil z těch událostí. V základě došel k dvěma chybným závěrům: První byl v tom, že poslední soud může proběhnout **pouze v mezisvětě duchů**, neboť je to **svět vyrovnávání**. Jenom ve stavu vyváženosti pravý soud může se uskutečnit. Předpoklad o potřebě vybalancování je správný. Myslet, že se omezuje jen na **mezisvět duchů**, je nesprávné. Je pravda, že **intermediální svět** souvztáhá s **principy vyváženosti**, a že každý po zanechání svého **hmotného těla** a po prožití vlastního posledního soudu čili po složení účtů z toho, jak použil propůjčený dar života během svého životního údobí - musí se objevit v tom **mezisvětě** nejdříve. Avšak toto se týká pouze **soudu individuálního života, nikoliv života planety, galaxie, vesmíru, multivesmíru či časového cyklu**.

Za druhé se Swedenborg domníval, že poslední soud, jehož byl svědkem, byl tím pravým konečným posledním soudem a že vše, co o něm bylo v Bibli Svate předpověděno, se naplnilo a že jiný soud již nebude. Jak již bylo uvedeno v knize „Hlavní ideje Nového zjevení“, kapitola XIII, stránky 208-210, to, čemu Swedenborg byl svědkem, bylo jenom jedním aspektem soudu, k němuž došlo v určité oblasti **mezisvěta** a který byl vykonán nad původci a udržovateli Temných věků na vaší planetě i v tom **mezisvětě**.

Proces posledního soudu se projevuje v mnoha formách a v mnohých aspektech a dochází k němu čas od času ve všech dimenzích a sférách Stvoření a zóny vymístění, a to s použitím takových způsobů a prostředků, které odpovídají té které jednotlivé dimenzi, sféře, místu, stavu a podmínkám atd. Díky tomuto důležitému pravidlu bude se obsah a proces posledního soudu **lišit** od jednoho místa k druhému, od jednoho stavu k druhému, podle jednotlivých světů, jednotlivých osob, od jednoho cyklu času k druhému časovému cyklu atd. Takovéto chápání posledního soudu dosud **nikdo nikdy** nepostřehl (až do dneška nebyla na to vhodná doba) a zjevuje se zde **poprvé**.

Máme tu vlastně **dva extrémní výklady** konceptu posledního soudu: První je doslovný výklad křesťanů, omezující se pouze na vaši planetu a na viditelný fyzický Vesmír. (Lidští tvorové nevědí, že to, co vidí, není pravým vesmírem, nýbrž něčím jiným.) Nebere vůbec v

úvahu **duchovní ani intermediální svět**. Naproti tomu, druhý náhled omezuje poslední soud na **duchovní dimenzi světa duchů**, zanedbává **jiné rozměry a zónu vymístění**.

Třetí názor, který je uveden v knížce „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“, mluví o posledním soudu ze stanoviska jeho **neustálého průběhu na všech lokálních i globálních prostranstvích jsoucna a bytí**. Vzaty dohromady, všechny tři názory mají něco do sebe a do určité míry odrážejí skutečnost i proces posledního soudu.

Co se týká prvního náhledu, je jeho **doslovná** interpretace samotného procesu zavádějící. Pravdivé v tom názoru je to, že k **poslednímu soudu musí také dojít na vaší planetě, ve vaší vlastní lokalitě, jako součásti soudu obyvatel zóny vymístění**, přesně tak, jak je tomu na jakékoliv jiné planetě ve Stvoření. Jak jinak byste mohli interpretovat fakt, že slunce v nějaké sluneční soustavě ve vaší či jiné galaxii v určitém časovém bodě exploduje, stane se něčím, čemu astronomové říkají „nova“ nebo „supernova“, zhroutí se a vyhladí v tomto procesu všechny kolem něho se otáčející planety (nacházejí-li se v dostatečné blízkosti) ? Toto je **formou posledního soudu té které sluneční soustavy**.

Podle druhého názoru je **duchovní výklad** posledního soudu správný. Poslední soud musí se konat i na **duchovní úrovni** jednotlivcova jasného vědomí a ve stavu a na místě vyváženosti. Avšak omezit jeho průběh pouze na tento aspekt je též zavádějící. Podle třetího názoru je globální a lokální interpretace posledního soudu správná. Není v tom výkladu žádná zavádějící percepce. Nicméně není úplná. V době, kdy ten výklad byl prezentován, nebylo ještě vhodné vědět či zjevit další aspekty procesu posledního soudu.

Jsou určité jiné aspekty procesu posledního soudu, které **mají co dělat výjimečně s aktivací a životem negativního stavu**. Jak si můžete vzpomenout z výše připomenutého podobenství o talentech, dostali tři sluhové peníze. **První** služebník představuje veškerý **duchovní svět** neboli tu **nejniternější úroveň** Stvoření. **Druhý** služebník reprezentuje celý **intermediální svět** čili **vnitřní úroveň** Stvoření. A **třetí** sluha představuje všechn **přírodní svět** čili **zevnější úroveň** Stvoření, kde byl **započat negativní stav**. Důvod, proč třetí služebník reprezentuje veškerý **přírodní** čili **fyzický svět** ve Stvoření - ačkoliv ne všichni v tom **světě** se účastnili v procesu aktivace negativního stavu - je pro zdůraznění: **Pouze na té nejzevnější úrovni Stvoření smí a může být negativní stav aktivován**.

Věru uvědomit si toto je nesmírně důležité. Má se to všem vtisknout do paměti, aby se tak zabránilo vzniku šeredného názoru, že by negativní stav mohl započít v nějakém jiném stupni nebo na jakékoliv jiné úrovni ve Stvoření. Ve **skutečnosti třetí sluha, ten líný a neřestný, představuje celou zónu vymístění**. Druhý služebník fakticky nepředstavuje jen **intermediální**, ale **celé pozitivní postavení fyzického či zevně - přírodního světa**, jenž je opanován pozitivním stavem. Podobenství naznačuje, že užívání darů života, které poskytují náležité **duchovní principy**, bylo odmítnuto **třetím sluhou**. Než by to použil pro svůj **duchovní růst, schoval či zahrabal třetí služebník ten talent do země**. **Vnitřní smysl** této symboliky obsahuje informaci o **procesu aktivace negativního stavu**. „**Skrýt talent v zemi**“ označuje **vzít všechny správné duchovní principy a zapečetit je v nádobě, takže se znemožní jejich plný dosah a vliv na jednotlivcův život**. Odstraní-li nebo skryjete-li **tyto principy**, co vám jiného zbude ?

Pokud tyto **principy** jsou v pozici otevřenosti a dominance, nemůže negativní stav být aktivován. **Prvním** krokem v tomto procesu je jejich **velmi důkladné ukrytí**. Záměr skrytí a skutečný proces jejich ukrývání je **procesem aktivace negativního stavu**. Ten, kdo to dělá, stává se „**daremným**“ a „**zlým**“. „**Daremný**“ má vztah ke **zlům** a „**líný**“ - k **nepravdám**. Automatickým důsledkem takového činu jsou **stavy zla a falzifikace**. Tu máme **negativní stav**.

Avšak **duchovním principem** zde je to, že **AŽ JSOU ČINY JAKÉKOLIV, MUSÍ SE VYÚČTOVAT A NÉST ZA NĚ ODPOVĚDNOST**. Jinak taková činnost by neměla žádný smysl a nehodila by se jako něco, z čeho se lze poučit. Zpětná vazba je podstatnou částí toho procesu. Ale kdo bude posuzovat jejich následky? Jenom pramen opravdového života a všech daní a talentů je schopen je soudit spravedlivě a objektivně. **Pán Ježíš Kristus je jediným zdrojem života a všech darů a talentů**. A proto **jenom Pán Ježíš Kristus může předsedat u posledního soudu ve všech jeho formách a aspektech**. Příběh se třetím sluhou naznačuje, že jednou dostali někteří lidé tento dar života a všechny vhodné nástroje, talenty a obdarování potřebné pro jeho vyvíjení a uskutečnění. Avšak rozhodli se použít ten život pro zcela jiný účel, pro něco, k čemu jim dán nebyl. Jakmile odmítli a pohřbili právě **duchovní principy života**, nevyhnutelně zahájili trend, oponující proudění opravdového života. Protože **život právem patří Pánu Ježíši Kristu** - ježto nikdo nemá život ze sebe, v sobě a sám sebou - **pouze Pán Ježíš Kristus může soudit ty lidi, kteří se dopustili zmíněného činu**.

V **OBEČNÉM** smyslu znamená poslední soud **PROCES CELKOVÉHO OHODNOCENÍ** jakéhokoliv stavu, místa, podmínek, chování, postojů, životního stylu nebo cokoliv, co máte a co vyčerpalo svou užitečnost a co nemůže déle sloužit ospravedlnitelnému cíli. Ve chvíli, kdy to nastane, určí se, jak lze ospravedlnit pokračování takovéto situace. Jak víte, **ospravedlnění jakéhokoliv jsoucna a bytí je určeno užitečností, jakou prokazuje pro dobro veškerého Stvoření**. Když se jejich užitečnost vyčerpá, pak se musí ukončit a nahradit něčím, co požadovanou užitečnost nabízí. Kvalita, obsah, kvantita a míra vyplnění určí osud všech těch, kdo demonstrovali a obrazně ukázali, jak vypadá taková užitečnost. Po skončení jejich poslání sami určí, co obdrží jako odměnu či odplatu a jaké bude jejich postavení v rámci příštího kroku jejich užitečného úsilí.

Ve smyslu tohoto obecného definování posledního soudu **každý** bez výjimky či vyloučení - ať je pozitivní či negativní povahy - **podléhá poslednímu soudu v té samé chvíli, kdy splnil mu předepsaný úkol**. V tomto ohledu není poslední soud událostí, která se stane jednou za život nebo jednou za věčnost. **Probíhá v každé době, na všech místech, za všech okolností, stavů a ve všech dimenzích**. A jelikož multivesmír a každý časový cyklus se udržuje **duchovní kvalitou** sentientní mysli, pak **kdykoliv sentientní mysl prochází procesem posledního soudu na úrovni multivesmíru či cyklu, podléhá poslednímu soudu také ten multivesmír i ten cyklus času**. Takže procházejí posledním soudem **NEJEN** sentientní entity, ale i **patřící jim prostředí se vším, co je částí toho prostředí**, ježto odráží kvalitu a užitečnost svého panujícího stavu. **Proto se prostředí sentientních entit v době posledního soudu hroutí nebo mizí z jejich vědomí provždy**. Toto se projevuje tak zvanými kataklyzmatickými událostmi, pozorovanými ve viditelném Vesmíru (antivesmíru). *(Náš Vesmír nazývají bytosti z Pravého Stvoření antivesmírem – pozn. zpracovatele).*

Ve smyslu více **SPECIFICKÉM** je poslední soud **PROCESEM VYVÁŽENÍ MEZI TÍM, CO NAZÝVÁTE SILAMI DOBRA, A TÍM, CO JSOU SÍLY ZLA**, a to za účelem **NEUSTÁLÉHO UDRŽOVÁNÍ DOSTUPU KE VŠEMOŽNÝM VÝBĚRŮM**.

(1)

Kdykoliv dochází k vychýlení rovnováhy a život se svobodou výběru je ohrožen, **ZAKROČÍ Božská prozřetelnost Pána Ježíše Krista tím, že uspořádá pozici sil takovým způsobem, že dojde k obnovení těchto životně důležitých duchovních svobod**. Zmíněné znovuspořádání má podobu **posledního soudu** a je prováděno jako **PROCES NAVŠTÍVENÍ**. Na vaší planetě takové navštívení či **poslední soud probíhá ve formě MASIVNÍCH KATASTROF**: Hromadná světová válka způsobí přesun miliónů lidských tvorů z vašeho **světa** do nějakého jiného světa či dimenze, kde jich je třeba pro **vyvážení**

převrácených **duchovních poměrů**. V menším měřítku projeví se to leteckými nehodami či jinými druhy nešťastných nehod, kdy stovky, ba tisíce lidí jsou zabity nebo zahynou. Všechny tyto události jsou výsledkem **navštívení a posledního soudu** pro ty lidské tvory, kteří hynou na **fyzické rovině**.

Tento aspekt posledního soudu je po většině viděn jako něco negativního, jelikož **nevyváženost je vždy zapříčiněna negativním stavem. Pozitivní stav je vyrovnanost sama** a nevyžaduje žádná taková navštívení. Negativní stav je však díky samé své povaze ve stavu neustálého válčení s pozitivním stavem, snaží se vyvést jej z rovnováhy. Jsouc nevyváženost sama vnucuje negativní stav svůj životní styl každému, kdo se ocitne v jeho blízkosti. **Převažuje-li počet** tak ovlivněných lidí, pak dochází ke **ztrátě rovnováhy**. To ohrožuje stabilitu Stvoření, což vyvolá **nutnost navštívení**, které **obnoví tu stabilitu**.

(2)

Proces tohoto aspektu posledního soudu se projevuje jako prostá změna blízkosti **pozitivního stavu vůči stavu negativnímu**. Pán Ježíš Kristus to zařídí tak, že tato blízkost se dočasně stane těsnější. Do porušené oblasti se vylévá velké množství **Božské lásky a Božské moudrosti**. Tento proces se nazývá **navštívením**. Na mnohé lidské tvory působí tento proces **falešným** dojmem, že **Bůh** je příčinou těchto událostí. Nazývají to aktem **Božím** a tak to zaznamenávají v soudních spisech. Ve skutečnosti však **Bůh** - nyní zvaný **Pán Ježíš Kristus** - **nikdy nemůže být příčinou takových věcí**. Děje se zde to, že **zintenzívněná přítomnost Božské lásky a Božské moudrosti při svém proudění do problematického místa odhaluje zlo negativního stavu v té oblasti a vyvolá nutnost odplaty inherentní samotné povaze negativního stavu přesně tak, jak podmínky pro odměnu jsou inherentní povaze stavu pozitivního**. Takže není to **Bůh**, kdo je trestá (neposílá jim přece nic jiného než lásku a moudrost), nýbrž **jsou to oni, kdo vyvolají toto potrestání následkem přebývání v negativním stavu a ztotožněním se s ním**. V případě pozitivních lidí, kteří byli účastni nešťastné nehody, se stane, že taková událost vyvolá **proces odměňování** za to, že byli **ochotni přijmout od Pána Ježíše Krista poslání v negativním stavu a splnit** jej v době té katastrofy.

Z hlediska **vaší planety** přicházejí tato navštívení **bez vědomí** účastníků podobných událostí. Nicméně, **až přijdou na shromáždění v mezisvětě duchů, bude otevřena jejich paměť a poznají jasně, jak bylo nezbytné to, co se s nimi událo**. V tu chvíli je, vykonán jejich poslední soud. V tomto ohledu, aby poslední soud byl spravedlivý a poctivý, musí dojít k **plnému otevření paměti a k odstranění nevědomých duševních procesů**. Toto je první akt posledního soudu. **Nikdo nemůže být souzen, aniž se nejdříve SEZNÁMÍ S ÚPLNOSTÍ SVÉHO stavu a s obsahem celé SVÉ mysli**.

Pokud však existuje **negativní stav**, je pro jeho členy právě tento stav **nevědomosti a nevědomých duševních pochodů pravým životním stylem**. Proto, aby se udržela rovnováha, jsou pomocí takových periodických navštívení **dopraveni do intermediálního světa, kde nevědomé procesy zmizí a jejich paměť se všemi vzpomínkami je OTEVŘENA**. V tomto stavu pak mohou být souzeni. Díky tomu faktu, že **jenom Pán Ježíš Kristus je schopen otevřít jejich paměť a eliminovat jejich nevědomé duševní pochody**, vypadá to tak, **JAKO BY** Pán Ježíš Kristus osobně soudil tyto lidi. Ve skutečnosti však jsou to **samy JEJICH PAMĚTI a JEJICH ČINY, které působí v roli soudce, poroty a popravčího - použije-li se v popisu tohoto procesu rčení vašeho jazyka**.

Po dobu svého pobytu v zóně vymístění a na vaší planetě a pokud negativní stav existuje v aktivní dominující podobě, lidští a různí jiní tvorové sídlící v zóně vymístění nemohou mít určitý druh své paměti ani nevědomé duševní pochody nikdy otevřeny. Bylo by to v **rozporu** s přirozeností negativního stavu, který **musí být odhalen na prvním místě**. Otevření některých pamětních zásob a přeměnění nevědomých procesů na

vědomé v jejich plném rozsahu během pobytu v zóně vymístění a na vaší planetě, způsobilo by takovou úzkost, že ti, co by se zdržovali v blízkosti té které osoby, i sama ta osoba, by NEMOHLI přežít ani zlomek vteřiny. Útok negativních sil vůči takové osobě, jež by se octla díky zmíněné skutečnosti v nesouladu s povahou a zákony negativního stavu, byl by tak strašlivých rozměrů, že by ta osoba i všichni v jejím okolí byli rozdrceni na padrť a nezbylo by z nich nic. Vlastně tedy, v určitém smyslu, skrývání pamětního obsahu a udržování nevědomých procesů slouží jako OCHRANA proti tak PŘÍŠERNÉMU osudu. A toto je důvodem, proč za nyní existujících okolností na vaší planetě k přímému poslednímu soudu dojít NEMŮŽE. Namísto toho dochází k němu nepřímou v podobě výše popsaných navštívení, kdy nutný počet lidských tvorů je vyzvednut z vaší planety a přemístěn do intermediálního světa. Tam se jejich paměti postupně otevírají a nevědomé procesy zvolna eliminují, a tak mohou přestát svůj osobní poslední soud.

Tedy tento proces a aspekt posledního soudu učinil na Swedenborga dojem, jako by poslední soud vždy probíhal v **mezisvětě duchů**, a že byl ukončen za jeho časů. Posoudíte-li průběh posledního soudu, jaký byl a je nyní ve vašem světě, pak Swedenborgovo vnímání bylo správné. Nesprávnost vjemu je zřejmá - jako i v mnoha jiných závěrech - když se to považuje za stav permanentní. Má se za to, že tak tomu bude vždy, a že místo posledního soudu bude či dosud bylo vždycky v **mezisvětě duchů**. Mylnost tohoto závěru jako i jiných úsudků se může přičíst **doslovné** interpretaci údajů v Bibli Svaté. Je zajímavým postřehem, když se zde poznamená, že ačkoliv Swedenborg byl první, komu bylo dáno poznání a zjevení o **vnitřním, duchovním smyslu** Bibli Svaté, v tomto ohledu se přece zmýlil, posoudiv některé její výrazy **doslovně**. Dospěl k názoru, jako všichni křesťané do tohoto dne, že když jednou lidé jsou odsouzeni či sami sebe odsoudí k pobytu v pekle, pak tam zůstanou věčně. Nijaká moc, situace, žádné okolnosti nebudou nikdy s to je vytrhnout z pekel. V tomto případě, protože pekla chtějí být navěky, skryté vzpomínky, neznalost a nevědomé procesy by byly také navěky. Ale protože lidé z pekel byli již souzeni v **mezisvětě** a protože výsledkem tohoto soudu bylo jejich zavržení na věčnost, žádný jiný poslední soud se nemůže již konat. Ovšem s tímto druhem logiky není vůbec těžko dospět k podobnému názoru.

(3)

Co však všem těmto lidem ušlo, bylo to, že **negativní stav NEPOVSTAL v Absolutním stavu**. Proto **nemůže mít absolutní hodnotu**. Jenom něco obsahující v sobě absolutní atribut v relativním postavení, jak je tomu se sentientními entitami, může a smí zůstat navěky. Pokud si vzpomínáte, **povstal negativní stav v relativním stavu**. A ačkoliv lidé, co způsobili jeho vznik, musí žít navěky, jejich **výrobek nemůže trvat provždy**, neboť **nic** do něho nepřišlo z Absolutního zdroje. **Pekla jsou ztělesněním negativního stavu**. Proto se jejich **užitečnost musí vyčerpat** a **všichni tvorové i lidé v pekle musí čelit dalšímu poslednímu soudu, jenž zahrnuje celý časový cyklus, v němž negativní stav měl povoleno dosáti svého plodného dozrání**. V tomto aktu spočívá **třetí význam posledního soudu**, o němž mluví Bible Svatá.

Ve **třetím významu** posledního soudu se popisuje **proces**, v jehož průběhu **veškerý negativní stav, všichni členové pekel, ostatní část zóny vymístění a vaše planeta se budou hodnotit a soudit, aby se určilo, jaké další ospravedlnění, pokud nějaké vůbec existuje, by bylo pro pokračování jsoucná a bytí negativního stavu**. Je tu ještě nějaký užitek, který by mohl negativní stav představovat pro Stvoření? **Protože nic takového se již nenajde, bude negativní stav natrvalo deaktivován a zrušen**. Všechna pekla a všechny jiné oblasti zóny vymístění budou navěky uzavřeny. Dojde k výkonu poslední, konečné volby. **Současně členové pozitivního stavu - po tom, co poznají o negativním stavu vše, co je jen možno - provždy odmítnou nápad zvolit si popření toho pravého životního zdroje, opravdových duchovních principů a, což je nejzávažnější, pravou Přirozenost Pána Ježíše Krista**. A když jednou nastane úplné poučení o tom, co se

nikdy nemá volit, a učiní se volba nikdy neučinit takovou volbu, takováto idea, která potřebuje neustálé vypuzování do zóny vymístění, se déle nebude považovat za nutnou podmínku v myslích sentientních entit. Jednou je ten výběr učiněn, idea sama o sobě vyčerpá svou užitečnost a bude eliminována. V tom okamžiku zóna vymístění přestane existovat.

Pamatujte si, prosím, že život zóny vymístění se udržuje tou ideou, jež je neustále odmítána pozitivními entitami, jak se vyučuje lekcím o povaze negativního stavu. Touto ideou se veškerý negativní stav živí, přivlastňuje si její život, a tím ji učinil esencí a substancí samého svého jsoucna a bytí. Jak vidíte, to, co pozitivní stav odhazuje, stává se životem negativního stavu. Copak se stane, až nebude již déle docházet k odhazování, protože sama idea již se nebude vyskytovat ? Konec konců, proč by se to mělo ještě dít, když všechna ponaučení, týkající se nesprávných výběrů, byla úspěšně absolvována a naposledy byla učiněna volba, že taková představa již nikdy nepřijde na mysl ? Udržovat takovou ideu při životě by bylo mrháním a marným, neúčinným podnikáním. Její zachování by nesloužilo žádnému pozitivnímu užitku.

(4)

Zde je čtvrtý aspekt posledního soudu. Je to kladný aspekt, jenž má co dělat s pozitivním stavem a veškerým Stvořením. Jde o poslední soud nad nynějším časovým cyklem. V tomto spoluoznačení je poslední soud proces, v jehož průběhu všichni členové pozitivního stavu učiní konečný, životně a osudně nejzávažnější výběr ze všech ohledně té představy, že mohou kdykoliv odmítnout opěťovat Lásku a Moudrost Pána Ježíše Krista, považovat Ho/Ji za pravého a jediného Boha, Jediného Nejvyššího Nedělitelného a považovat Ho/Ji za svého Stvořitele a Jeho/Její duchovní principy za pravdivé a jediné zdroje života. Byla to tato představa, kvůli níž bylo dovoleno aktivovat negativní stav v rámci přítomného časového cyklu. Aby se mohlo rozhodnout, zda se má či nemá zvolit uskutečnění takové ideje, jako vitální a fundamentální předpoklad jejich svobody bylo nutno povolit zobrazení všech důsledků, výsledků a následků takové volby pomocí živých příkladů v podobě všech účastníků negativního stavu. Jakmile jim budou známy odpovědi o této záležitosti v nejplnějším, nepronikavějším a nejvíce vyčerpávajícím stupni, pak dojde k poslednímu soudu na všech úrovních, stupních, ve všech oblastech a sférách veškerého Stvoření, zóny vymístění a planety Nula, jakožto i celého časového cyklu, v němž se vše toto mělo odehrát.

Po tomto důležitém poučení a po provedení poslední volby navěky eliminovat takovou představu nebude pokračování přítomného časového cyklu již odůvodnitelné, ježto nebude sloužit žádnému užitku. V tu chvíli se celý multivesmír zhroutí, všechna slunce explodují, stanou se tím, co je známo v astronomii jako supernova - a veškerá hmota se svine do sebe. Po ukončení tohoto aktu a po té, co všechny aspekty časového cyklu budou náležitě ohodnoceny a posouzeny, vejde od jsoucna a bytí Nový cyklus času a zrod Nového multivesmíru vstoupí do svého jsoucna a bytí. A toto je to, čemu se říká poslední soud.

Je však několik dodatečných bodů, které je nutno zjevit o posledním soudu:

(1)

Jedním z mnoha nejzákladnějších a nejvíce závažných důvodů, proč Nejvyšší získal hmotné tělo Ježíše Krista, vpojené do celku Jeho/Její povšechné přirozenosti, kdy se stal plností Pána Ježíše Krista, bylo umožnit bezprostřední zkušenost prožití povahy zóny vymístění a povšechnost přirozenosti negativního stavu. Maje k dispozici tuto novou přirozenost, může Pán Ježíš Kristus být osobně přítomen bez jakéhokoliv zprostředkování na jakémkoliv místě zóny vymístění a může tak intimně poznat, jaká je situace negativního stavu v každém okamžiku a místě. Jak jistě víte, před tím mohl

Nejvyšší být přítomen v negativním stavu **jen za pomoci prostředníků**, aby se tak **zabránilo** totálnímu vyhlazení členů negativního stavu.

A toto je situace, která se **má považovat za nesmírně závažnou pro spravedlivé a objektivní hodnocení a také pro ocenění okolností negativního stavu v samém jeho prameništi i místě**. Pán Ježíš Kristus by nemohl soudit negativní stav spravedlivě, objektivně a poctivě, kdyby neměl s ním přímou, osobní zkušenost a kdyby nebyl **zakusil přímo a osobně dosah zel a nepravd negativního stavu**. Vždyť nic z takového zážitku o negativním stavu před inkarnací **Ježíše Krista** na vaší planetě v **Nejvyšším** neexistovalo.

Aby tedy byl **nestranným** soudcem negativního stavu, zvolil **Nejvyšší** ze Své svobodné vůle a volby získat z první ruky zkušenost života negativního stavu. Takže vzal na Sebe **fyzickou formu** pomocí procesu, jak byl popsán v druhé kapitole této knihy, formu, jakou zfabrikovali pseudotvůrci z elementů zel a nepravd; odhodlal se tak plně zakusit negativní stav od **nejnižších pekel až do nejzevnějšího stupně** jeho přírodního stavu - vaší planety. Povšimněte si, prosím, že **Nejvyšší** potřeboval sledovat **obrácený postup**, tak přirozený stavu negativnímu. Jak již víte: Zatímco v **pozitivním stavu** každý začíná svou cestu v tom **nejniternějším stupni** a šíří se směrem ke **stupni nejzevnějšimu**, v **negativním stavu** vše začíná v **nejzevnějším stupni** a pak se šíří k tomu **nejnižšímu niternému stupni**. Musel tedy **Nejvyšší** začít s vaší planetou, jež reprezentuje **to nejzevnější negativního stavu**, a odtud postupně se ubírat přes všechny **úrovně zóny vymístění**, až dorazil k **nejnižším peklům pseudotvůrců** (jejich **nejniternější oblasti**).

Jiným důvodem pro tuto obrácenou proceduru byl fakt, že v **Ježíši Kristu se muselo mnoho přizpůsobit a pozměnit, než mohl vstoupit do nejniternějších neboli nejnižších úrovní negativního stavu**. V tomto ohledu má se začít s **nejzevnější záporností**, jež nemá tak zhoubný dosah, a **pomocí modifikací a adaptací postupovat zvolna směrem k více niterným či nižším stavům negativity**. Tímto procesem tedy **Nejvyšší**, ve formě **Ježíše Krista**, byl **schopen zakusit všechny úrovně negativního stavu z první ruky**.

Poslední soud by nikdy nemohl nastat, kdyby **Pán Ježíš Kristus tuto zkušenost neměl z PRVNÍ RUKY**. Bez této zkušenosti by nemohla existovat **žádná báze**, z níž by se **odvodil absolutní závěr o negativním stavu a o dalším odůvodnění jeho jsoucna a bytí**. Pamatujte si, prosím, že **pouze z pozice absolutního stavu, jenž má znalost o všem a o čemkoliv v absolutním smyslu, může se udělat spravedlivé rozhodnutí**. Jak víte, **jen Pán Ježíš Kristus je absolutní**. Proto jenom On/Ona může být **pravým Soudcem všeho a všech**. Ale jak můžete něco či někoho soudit, nemáte-li přímou znalost o tom, co soudíte ?

Konec konců, **Nejvyšší** neobsahoval v Sobě nic z negativního stavu zkušenostně. Znalost vždy byla z **druhé ruky** přes Jeho/Její **duchovní přítomnost** v lidech, kteří vyvolali, aktivovali a udržovali negativní stav. Zkušenostní znalost těchto věcí je značně ohraničená díky inherentnímu omezení relativních bytostí, žijících v negativním stavu. Z té pozice nemůže se čerpat žádná absolutní vědění. A není-li k dispozici taková znalost, pak k žádnému poslednímu soudu nemůže dojít.

Základní duchovní princip posledního soudu je v tom, že SE MŮŽE KONAT ČI VYKONAT JENOM Z POZICE ABSOLUTNÍ ZNALOSTI TOHO, CO SE SOUDÍ.

Z toho důvodu **Nejvyšší** se musel vtělit do negativního stavu, projít všemi jeho **úrovněmi, oblastmi a sférami**, z první ruky získat **ZKUŠENOSTNÍ ZNALOST o negativním stavu a stát se Pánem Ježíšem Kristem**. Jak jste si povšimli, jsou slova „**zkušenostní znalost**“ zdůrazněna. Poukazuje se na ten fakt, že **Nejvyšší**, jsa absolutním, **měl pouze teoretickou znalost o povaze negativního stavu**. Avšak taková znalost **není** dostatečná pro konání spravedlivého a náležitého soudu, neboť postrádá nejdůležitější

atribut - v čem spočívá intimní pocit přímého, osobního a soukromého kontaktu s negativním stavem, nikoliv jen pomocí zprostředkování ?

Nyní se již negativní stav nemůže ničím bránit, protože taková zkušenost je přímo k dispozici **Pánu Ježíši Kristu**. Povšimněte si, prosím, že v evangeliu Matouše, kapitola 25, verš 31, je řečeno: „Až přijde Syn člověka ve Své slávě a všichni svatí andělé s Ním, posadí se na trůnu Své slávy.“ Jak vidíte, slova „**Syn člověka**“ jsou použita pro zdůraznění **Jeho/Její zkušenosti negativního stavu a lidských aspektů Jeho/Její Božské přirozenosti**, což se zde nazývá „**ve Své slávě**“. **Být ve Své slávě** znamená **být v povšechnosti veškerých Božských stavů a Podmínek s plnou inkorporací a fúzí lidských aspektů, které Ježíš Kristus přinesl se Sebou po Svém odchodu z vaší planety**. „**Trůn Jeho slávy**“ označuje úspěšné zakončení procesu fúze toho těla - masa a inkorporaci všech bezprostředních zkušeností o negativním stavu do povšechnosti Přirozenosti Nejvyššího. Z této pozice nyní může soudit veškerý negativní stav. Plným inkorporováním té zkušenostní znalosti do Absolutního stavu **poznal Pán Ježíš Kristus negativní stav absolutně**. Teď tedy může a taky bude, až nastane pravý čas, konat poslední soud. *(Lze to trochu přirovnat k antivirovému programu s databází neaktivních virů, pomocí kterého s informacemi o těch virech můžete detekovat jiné stejné viry příchozí na váš počítač – pozn. zpracovatele.)*

(2)

Pojetí posledního soudu, jak uvedeno shora, vyžaduje, aby **na konci jednoho časového cyklu probíhal simultánně na všech úrovních jsoucna a bytí**. Ježto v tomto časovém cyklu má svou existenci zóna vymístění, též negativní stav a jeho členové, bude se **konat poslední soud souběžně taky nad veškerým negativním stavem i zónou vymístění**.

Princip posledního soudu stanoví, že může být vykonán **jenom z pozice Absolutního stavu a přitom za osobní - tváří v tvář přítomnosti Absolutního soudce - Pána Ježíše Krista**. Takže vyžaduje to, aby **Pán Ježíš Kristus se objevil simultánně a současně na všech úrovních, stupních, ve všech sférách a oblastech Stvoření, zóny vymístění a planety Nula za účelem vyvolání stadia posledního soudu**. Nikdo jiný jej nemůže spustit. Kdyby **však Pán Ježíš Kristus neměl to fyzické lidské tělo - maso**, jež si přivlastnil pomocí fúze, Jeho vstup do negativního stavu by znamenal okamžité vyhlazení všech v negativním stavu včetně veškeré zóny vymístění i planety Nula.

Ale buďte si vědomi tohoto důležitého **duchovního faktu: Jeho/Její objevení se v pozitivním stavu, aniž by měl formu Pána Ježíše Krista, jsa ve Svém Absolutním stavu, by bylo rovněž tak smrtelné, jak Jeho/Její objevení se ve stavu negativním**. Pamatujte si, že **nikdo ani v pozitivním stavu není absolutní**. Proto nikdo nemůže přežít absolutní přítomnost Absolutně jediného. A přece **princip posledního soudu vyžaduje tuto Absolutní přítomnost**.

Fyzické tělo - maso lidských tvorů, vpojené do Nejvyššího, nyní Pána Ježíše Krista, umožňuje toto objevení se v absolutním smyslu. Takže **Pán Ježíš Kristus se může objevit simultánně a synchronně, zároveň a ve stejné rozeznatelné a vnímatelné formě na kterémkoliv místě, v jakémkoliv stavu a za jakýchkoliv podmínek ve Svém Absolutním stavu, bez jakéhokoliv nebezpečí pro kohokoliv**. Toto je dalším velkým tajemstvím velké přeměny **Přirozenosti Nejvyššího do plnosti Pána Ježíše Krista**, což vše výše uvedené umožňuje. Předvídaje tuto událost, **Pán Ježíš Kristus před samým odchodem z vaší planety prohlásil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Matouš 28:18)**. Není nikde žádné jiné moci mimo moc **Pána Ježíše Krista**. Z pozice této moci může **Pán Ježíš Kristus provádět poslední soud**.

Před ukončením tohoto procesu docházelo k odehrávání jiných aspektů posledního soudu v **mezisvětě**. Na vaší planetě, v ostatní části zóny vymístění a v peklech probíhala tato forma posledního soudu jako výše popsaná **navštívení**. Avšak skutečný poslední soud, závěrečný soud nad celým časovým cyklem, se **nemůže** omezit pouze na jednu dimenzi, oblast, úroveň či jeden svět. **Musí být všezahrnujícím**. Jinak by příští cyklus času nemohl dojít svého plodného dozrání. **Nutnost osobního objevení se Pána Ježíše Krista ve všech světech zóny vymístění, ve všech peklech i na vaší planetě je podmínkou pro konečnou eliminaci negativního stavu. Jenom Pán Ježíš Kristus může provést a taky provede eliminaci negativního stavu, protože jen On/Ona zná nyní negativní stav v absolutním smyslu.**

Další časový cyklus nemůže začít, pokud negativní stav nebude zrušen, ježto mu bylo **povoleno** vzkvétat pouze v rámci **jednoho** časového cyklu. V tom byl **slib Pána Ježíše Krista**, učiněný před veškerým Stvořením, než negativní stav byl aktivován. Slib daný v Absolutním stavu má **absolutní hodnotu a závažnost**. Nemůže být porušen. Jinak by se zrušila absolutnost jeho stavu.

(3)

Proces konečné fáze posledního soudu nad tímto časovým cyklem proběhne ve STAVU NEUTRÁLNOSTI. Jak si pamatujete z výše řečeného, jednou z důležitých podmínek pro spravedlivý poslední soud je **otevření a přístupnost všech pamětí, jakožto i zrušení nevědomých procesů**. Vždyť to je povahou a životem negativního stavu být právě něčím takovým. A toto je důvodem, proč je nutná **bezprostřední přítomnost Pána Ježíše Krista** v negativním stavu. **Tím procesem a skrze toto tělo - maso (pamatujte si, že to tělo bylo sestrojeno z elementů negativního stavu), bude Pán Ježíš Kristus moci odstranit ty podmínky negativního stavu, dokořán otevřít jejich paměti, zrušit nevědomé duševní procesy a stav nevědomosti BEZ nebezpečí zničení negativního stavu.** Přítomnost **Pána Ježíše Krista** na vaší planetě, ve všech peklech a po celé zóně vymístění v tom fyzickém těle - mase ujistí znovu každého, že **lze zůstat naživu** v tom těle či v tom, s čím souvztaží, aniž by v sobě mělo něco z negativního stavu.

Tento příklad **nulifikuje moc negativního stavu zničit kohokoliv s otevřenou pamětí, bez nevědomých duševních pochodů a bez neznalosti (jak tomu bylo před tím) a přivede všechny do stavu neutrálnosti.** Jedinou výjimkou budou **nadlidé** jimi geneticky zfabrikovaní. Ti by nemohli přežít tu přítomnost vinou toho, že mají zvláštní **sebe - ničivý kód** implantovaný pro to, aby v případě té přítomnosti **reagovali explozí**. Z toho důvodu - pokud se pamatujete z předešlé kapitoly - budou během cestování přes devátou dimenzi vyvedeni ze všech dimenzí do stavu, jenž se nazývá **limbo, kde podle povahy toho stavu všechny kódy a závazky budou ZRUŠENY, či prostě SELŽOU**. V té kondici objeví se před nimi **Pán Ježíš Kristus** (simultánně a synchronicky spolu se všemi jinými místy) a provede nad nimi konečný soud.

(4)

Zatím se v těchto neutrálních podmínkách **odstraní z lidské mysli všechny genetické i jiné bloky implantované pseudotvůrci**, jak bylo vyličené v šesté kapitole této knihy, a rozličné úrovně mysli budou **osvobozeny a znovunapojeny, fyzické tělo, sestrojené z elementů negativního stavu, bude ZAMĚNĚNO tělem prozatímním, vytvořeným z prvků stavu neutrálního**, i započne proces **konečné fáze posledního soudu**. Jak víte, tento proces se musí udát v **neutrálních podmínkách**, aby nedošlo k ovlivňování pomocí nátlaků a návnad jak ze strany negativního, tak i pozitivního stavu. **Zde musí být ÚPLNÁ NEZAUJATOST.** Jen v **neutrálním stavu** je možno se setkat s podmínkami nezaujatosti.

Přítomnost těch genetických i všelijakých jiných bloků a typické lidské hmotné tělo činí nemožným, aby lidé vzpomínali jasně, aby něco věděli náležitě a vnímali správně. Princip

posledního soudu vyžaduje, aby **všechny tyto schopnosti byly plně obnoveny a dány do neutrálních podmínek spolu s poskytnutím všech výběrových možností**, aby tak lidé i jiní tvorové negativního stavu mohli volit pouze na základě plné znalosti a jasnosti vnímání a vzpomínek. Zároveň však si musí být plně vědomí všech aspektů negativního stavu a všech aspektů stavu pozitivního, aby mohli **poctivě porovnávat. Toto je možné jenom z pozice MIMO oba stavy**. Rozhodnutí, učiněné z pozice jednoho či druhého stavu, postrádá objektivnost a platnost. Proto **nutnost neutrálního stavu**.

(5)

Ve skutečnosti v procesu posledního soudu celý časový cyklus, v němž bylo dovoleno negativnímu stavu vzkvést i dozrát, **musí být dán do stavu neutrálnosti. Členové pozitivního stavu budou postaveni před životně důležitou úlohu rozhodnout se ohledně trvalého vyloučení té představy z jejich mysli, kterou denně odmítali a nechali padat do zóny vymístění**. Toto důležité rozhodnutí nemožno řádně učinit z jednostranné pozice v rámci pozitivního stavu. Bylo by zaujaté ve prospěch pozitivního stavu, tedy v zájmu jeho trvalého odmítnutí.

Aby takové rozhodnutí mělo navěky trvalou platnost, musí k němu dojít v neutrálních podmínkách, kde lze objektivně srovnat pravou povahu pozitivního stavu s pravou povahou stavu negativního, a tak vyvodit správný závěr. Toto je pravý **vnitřní význam** posledního soudu. Rozhodnutí o permanentním odhození zmíněné představy ukončí poslední soud a nový časový cyklus může započít. Kdyby se však nerozhodlo zbavit se navždy té představy (vzdálená možnost), pak přítomný časový cyklus by musel pokračovat a negativní stav by pak nemohl být zrušen. To by prostě znamenalo, že nebylo ještě získáno plné vědění o povaze negativního stavu a o tom, co se nemá volit, a že se tedy v učení má pokračovat. Je to spravedlivá a objektivní možnost každé situace.

Zde jde však o pouze to, že **Pán Ježíš Kristus** by ne zahájil proces konečné fáze posledního soudu (pro tento časový cyklus), kdyby neshledal, že všechny lekce byly dány a že negativní stav vyčerpал svou užitečnost. Ale **konečné** rozhodnutí musí být učiněno v neutrálním stavu **všech dotyčných. Pán Ježíš Kristus** nemůže nikomu vnutit něco, co by bylo v rozporu s něčí svobodnou volbou, založenou na svobodné vůli. Taková je přirozenost **Pána Ježíše Krista**. Kvůli této přirozenosti jen **Pán Ježíš Kristus** může předsedat u konečného posledního soudu jakéhokoli časového cyklu.

(6)

V rámci příprav pro otevření všech pamětí a odstranění nevědomých procesů a ignorance jako podmínky pro zahájení posledního soudu, bylo Pánem Ježíšem Kristem darováno Nové zjevení, a to pro veškeré Stvoření i zónu vymístění. Toto Nové zjevení vysvětluje nejzávažnější duchovní otázky, vztahující se k Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, k situaci v duchovním světě a v zóně vymístění, jakožto i ke všem nevyhnutelným informacím, nutným pro ten účel. Až nastane čas, bude NOVÉ ZJEVENÍ sloužit jako SPOUŠTĚČ otevření všech pamětí, dá lidem, lidským i jiným tvorům, pocit důvěrné známosti, a tak jim usnadní přijetí toho, co se naučí - až budou otevřeny všechny brány jejich paměti a všechna potlačení do nevědomí a zatlačení do podvědomí vyjdou na povrch vědomého uvědomění po odstranění stavu ignorance ohledně všeho duchovního.

Poskytnutí Nového zjevení je nutným předpokladem posledního soudu a pro otevření pamětí, protože slouží jako zmírňovač účinku šoku, do kterého se dostane každý, kdo pozná pravdu o všech těchto záležitostech.

(7)

V procesu konečné fáze posledního soudu bude uvedeno veškeré Stvoření i s celou zónou vymístění do zvláštního stavu seřazenosti a přístupnosti, aby tak proudila informace ze VŠECH úrovní do všech jiných úrovní k vyzkoušení, prozkoumání a ohodnocení, ale hlavně, což je nejdůležitější, pro oddělení, rozlišení a odhalení loajalit, úmyslů, motivací a pravé tvářnosti identity všech. V průběhu této fáze bude odhalena pravá podstata osobní povahy každého, „já jsem“ se odhalí a přijde na světlo denní, takže déle nebude docházet k zmatku při odpovědi na otázky: „Kdo jsem a proč jsem tam, kde jsem?“ a „co je účelem mého osobního života?“ a na podobné věci.

Poslední soud nemůže nastat, pokud nejdříve nebude učiněn tento krok, protože jenom z pozice poznání a zjištění vlastní pravé totožnosti, jakož i znalosti poslání a účelu vlastního života, může každý být spravedlivě souzen. Z tohoto důvodu musí v procesu této fáze posledního soudu všechny vnucené nánosy negativního stavu, vědeckých i náboženských vyznání či všeho toho, co máte, být separovány od pravého jádra jedinečnosti každé osobnosti a individuality, hluboce pohřbeného pod tíhou těch nánosů a vyjít ven na světlo a do vědomí. Jenom ty věci mohou zůstat a být vzaty v úvahu, s nimiž se jedinec zcela ztotožnil **dobrovolně** na základě **svobodného výběru**, a tak je učinil trvalou integrální částí svého výjimečného jsoucná a bytí. Jenom tyto věci mohou být někým přivlastněny jako pravé a takto svobodně přivlastněné mohou být souzeny. Všechno ostatní, co bylo vnuceno - a to bez ohledu na to, jakými prostředky - musí být vyřazeno, odloženo a vůbec nevzato v úvahu. Nepatří to dotyčné osobě. To platí o jakémkoliv přivlastnění - ať pozitivním či negativním. Pokud kdo něco **nepřijímá ze svobodné vůle** a na základě **svobodné volby**, nýbrž že to vyžadují jakási očekávání, požadavky, příkazy, zázraky, přesvědčování a mandáty, přicházející z **vnějšku** - **nic z toho se mu nemůže přiznat, ať je to cokoliv**.

Proces posledního soudu je schopen vše toto postavit na pravé místo a posuzovat to z náležitého a vhodného hlediska. **Nic se nesoudí, co je z vnějšího vnucení, nýbrž jen to, co je z vnitřní identifikace z pozice vlastní svobodné vůle a volby.** Takže, stane-li se na příklad někdo věřícím vyznavačem pravých **duchovních principů** tohoto či jiného Zjevení pod vlivem jakési nemoci nebo zázraků či znamení, neboli jiných **zevních** událostí, jež jej **donutily** přijmout zmíněné **principy**, pak taková víra je jen prázdné ponětí, povrchně přilepené k **zevní mysli** bez opravdových kořenů, jdoucích do **vnitřního stavu** či **niternosti** té které osoby. Aniž je **Nové zjevení** nebo vlastně cokoliv přijato na základě zásad **svobodné vůle**, proto, že je to **naprostá pravda**, a aniž kdo pozná a přijme tu pravdu kvůli pravdě samé a protože pravdu miluje - nemůže se to stát integrální částí jednotlivcova života. Proces posledního soudu ve svém konečném rozsudku **rozlišuje** různost těchto pozic.

(8)

Proces posledního soudu se ubírá na základě duchovních principů Stvoření - směrem **zvnitřku navenek**. Proto, když se prozkoumává něčí pravá přirozenost, tento proces **nejdříve hodnotí stav nejhlubší niternosti**; pak je na řadě **stav vnitřnosti**; a konečně je souzen **stav zevnějšností**. Při konečném rozhodnutí zjistí se velmi pečlivě, v jakém rozsahu život zevnějšností byl řízen duchovními principy, vycházejícími z jedincovy vlastní niternosti. Jinými slovy, jaký byl **STUPEŇ SOULADU** mezi niterným myšlením a jeho vnějším projevem či slovním komunikováním, které se použilo, mezi niternými pocity a jejich zevnějším vyjádřením; mezi niternou vůlí a vnějším chováním; mezi niternými záměry a způsobem jejich vnějšího projevu atd. ? Čím více diskrepancí se najde, tím je **zřejmější**, že život jedince ovládal **negativní stav**, a tím **více** času bude třeba pro **konverzi** do pozitivního stavu a pro podstoupení procesu **duchovní, mentální a fyzické transformace**. Toto vše je určeno procesem posledního soudu.

(9)

Nejdůležitějším účelem posledního soudu je SPASENÍ VŠECH Z NEGATIVNÍHO STAVU PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM.

V konečné fázi posledního soudu se vypátrají a určí nejzávažnější duchovní záležitosti života, na nichž závisí sám život i jednotlivcovo postavení. Jak si vzpomínáte, duchovní osud každého je určen podle pojetí, představy, chápání, postoje, přijetí a čeho všeho, co má, vůči pravé Přirozenosti Pána Ježíše Krista. V procesu posledního soudu se tato vztahovost a toto pojmání Přirozenosti Pána Ježíše Krista plně zjeví a odhalí a porovná s pravou skutečností té přirozenosti. Při této příležitosti bude možno opravit všechna neporozumění, všechny zkresleniny a falzifikace týkající se této záležitosti. Pamatujte si, že se to bude dít ve **stavu neutrálnosti. Dílo spasení nemůže se konat, nedojde-li k vysvobození od všeho vnuceného, přicházejícího ze všech stran a směrů. V podmínkách té neutrálnosti **Pán Ježíš Kristus osobně zjeví každému Svou pravou Přirozenost, jak je popsána na stránkách této knihy, a tím činem umožní všem porovnat systémy své víry a jak ladí s pravou realitou té Přirozenosti.****

Toto je nutný krok, vlastně **životně nejzávažnější**. Poslední soud nemůže být dovršen, ani nemůže vůbec probíhat, není-li každému dána příležitost poznat zkušenostně, **kdo Pán Ježíš Kristus doopravdy je**. V posledním aktu nemůže se v tomto či jakémkoliv jiném ohledu provést rozumný a platný výběr, aniž jsou k dispozici zkušenostní fakta o této či jakémkoliv jiné záležitosti. Je nemožné vypracovat správný postoj vůči někomu, koho jste nikdy neviděli a osobně nezažili, o kom jste se dozvíдали jen z povídaček nebo dohadů jiných, nacházejících se ve stejné situaci jako jste vy. Vztah založený na tom, o čem se jen povídá a o čem jsou pouhé dohady, může, ale také nemusí, být správný. Věřili-li někdo v **Pána Ježíše Krista** z doslechu nebo na základě dohadů, nikoliv na základě osobní zkušenosti, pak může podlehnout zkreslenému pojmání Jeho/Její Přirozenosti. Řídí se podle náboženských dogmat, jež diktují, jak se má pojímat Přirozenost **Pána Ježíše Krista** a jaký vztah k Němu/Ní se má mít, přitom se prohlašuje, že diktované je jediné možným a správným způsobem vztahovosti.

Za podmínek aktivované a dominantní existence negativního stavu a dokud ten stav trvá, je tato situace tolerována, aby lidé neskončili postojem znesvěcení a rouhačství vůči **Pánu Ježíši Kristu**. Jelikož **nikdo ve skutečnosti neví, kdo Pán Ježíš Kristus je, nikdo nemůže vpravdě znesvětit Jeho/Její pravou přirozenost**. Tato situace je **povolena kvůli spasení všech chycených do pastí negativního stavu**, nehledě na to, jakými prostředky či náboženskými systémy k tom došlo.

V procesu posledního soudu jedinec je uveden do **zvláštních podmínek**; zcela zbaven všech nánosů donucenosti a je mu dána možnost osobní, soukromé a intimní zkušenosti toho, kdo **Pán Ježíš Kristus** skutečně je. Na základě toho zážitku, ve stavu naprosté svobody (pokud někdo je v negativním stavu, nemůže být svobodou) může učinit konečný, osudově nejzávažnější výběr: **Přiznat, či nepřiznat tuto Novou přirozenost Pána Ježíše Krista. Všechny důsledky obou výběrů jsou v okamžiku ukázány volícímu. Ví se teď přesně, co se volí a co se má očekávat v důsledku takové volby. Pamatujte si, že v této fázi neexistuje žádné nevědění a že na nikom se nežádá, aby volil slepě. Proto je jasné vidět, co je to, co si kdo zvolí. V této příležitosti spočívá AKT VĚČNÉHO SPASENÍ nabízeného Pánem Ježíšem Kristem. Toto je vlastně proces posledního soudu. Závažnost přijetí pravé Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, v procesu konečného rozhodování vysvětluje - spolu s mnohými jinými věcmi - z obsahu **vnitřního smyslu** vyprávění o **Poslední večeři Pána Ježíše Krista**, jež se udala před Jeho zrazením a ukřižováním, které však vyvrcholilo **Jeho/Jejím vítězstvím nad negativním stavem uvnitř pozitivního stavu** (viz následující kapitoly).**

Jak si vzpomínáte, **první vítězství Pána Ježíše Krista nad negativním stavem bylo uvnitř pozitivního stavu - to bylo vyhnání pseudotvůrců z nebes a jejich uvěznění. Druhé vítězství Pána Ježíše Krista nad negativním stavem bylo dokončeno před nedávnem,**

kdy byla zrušena lidská éra a její negativní stav v mezisvětě. Třetí a konečné vítězství Pána Ježíše Krista se udá uvnitř samotného negativního stavu. Toto vyvrcholí úplnou eliminací a zrušením negativního stavu a konečným aktem posledního soudu nad celým přítomným časovým cyklem. Tímto posledním aktem tedy bude dovršen proces posledního soudu pro tento časový cyklus.

Ten/ta, co má uši k slyšení, ať slyší, co **Pán Ježíš Kristus** zjevuje v této kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)